

Boldogságok

2014. szeptember 10.

„Ő pedig felemelvén szemeit az ő tanítványaira, monda: boldogok vagytok ti szegények, mert tiétek az Isten országa”. Lk 6,20

Igencsak ellent mondanak, az Úr Jézus boldogságról mondott mondatai a hétköznapi gondolkozású ember számára. Sokféle értelmezést lehet azoknak adni. Mindjárt az elsőnek, a szegénységről mondott szavainak. Ezek nem olyan állapotok, amelyet egyszerűen tudomásul kell vennünk. Ő tette kötelességünké a kenyéradást az éhezőknek, az inni-adást a szomjazóknak, a szállásadást a hajléktalannak.

Mintegy ellentételezés képen a felolvasott bibliai versünkhöz: „Boldogok vagytok ti szegények, mert tiétek az Isten országa”, a gazdag ifjúról elmondott példázatot említhetjük meg. (Mt 19,16-24; Mk 10,17-25) Ebben a példázatban lehetne látni igazán a gazdagság és Isten országa közötti távolságot, azt az áthidalhatatlan szakadékot, amely az ifjú és a Jézus által megálmodott ország között létrejött.

A tapasztalatok azt mondatják velünk Kedves Testvéreim, – és bizonyára ilyenszerű észrevétele lehetett Jézusnak is, – persze ez csak feltételezés, – hogy sem a nagy szegénység, sem pedig a dúsgazdagság nem segíti Istenország eljövetelét. Azonban Jézus, Lukács evangélista megfogalmazása szerint inkább hajlik a szegényeknek Istenországát ígérő világa felé, mintsem a gazdagok eziránt tapasztalt közömbössége irányába.

Ha a tanítványok származását vesszük alapul és azt, hogy valóban a „mindennapok” emberei voltak azok, akik Jézus tanítását elfogadták és követték is őt, akkor jogos a Mesternek a magállapítása: „boldogok vagytok ti szegények, a szegényebb társadalmi osztályhoz tartozók, mert tiétek az Isten országa”.

Testvéreim, távol áll tőlem, hogy megmondjam, hogy közülünk ki mehet, és ki nem mehet be Istenországába. Viszont, lelkünk szegénysége vagy gazdagsága nyomán ki-ki maga eldöntheti, hogy egyáltalán elindulhat-e Istenország felé. Én úgy gondolom, hogy erre próbál rávilágítani a felolvasott mai bibliai vers.

Szebb és boldogabb életünk azon áll, vagy azon bukik, hogy hordozunk-e magunkban olyan értékeket, amelyek kedvesek Istennek és embernek egyaránt. Elprédálni ezeket az értékeket semmiképp sem szabad, ha hiányosságaink vannak ezen a téren, akkor ez pótolható.

Igen, jelen pillanatban úgy tűnik, hogy ebben az irányban nekünk, mindannyiunknak, még sok a tennivalónk.

Erre a munkára szólít fel ma az evangélium bennünket, „Szegényt” és „gazdagot” egyaránt.

Amen

F. F.